

listy Farské

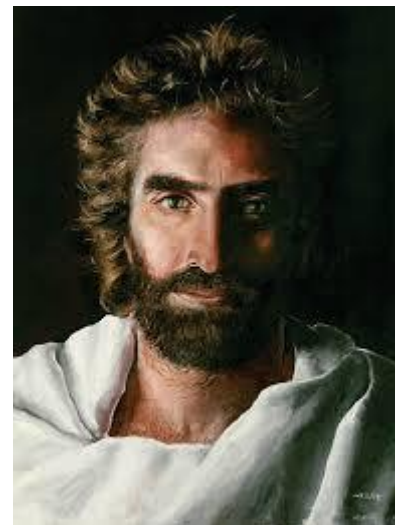
Rímskokatolícka farnosť Nanebovzatia Panny Márie v Modre nad Cirochou

Čo t'a do nás?

O druhých sa staráme radi. Zaujímajú nás problémy a trápenia druhých, ale nemáme radi, ak náš život, naše správanie a správanie našich blízkych sú predmetom záujmu nášho okolia. Je to zlé. Nikto nie je dokonalý, no je pravda, že mnohí sa za dokonalých považujú. Každý máme svoje starosti a problémy. Čo dom, to starosť. Preto najprv riešime svoje starosti, starosti svojich blízkych. Potom nám neostane čas riešiť iných.

Bojíme sa pravdy? Ježiš je Pravda. Keď prišiel hlásať túto pravdu a vysvetľovať, ako majú ľudia žiť, že majú mať radi jeden druhého, že si majú odpúšťať, že nemajú byť formálni, ale úprimní, vtedy sa ozval zlý duch: „Čo t'a do nás Ježiš Nazaretský, prišiel si nás zničiť?“

Otvorme sa pravde. Dovoľme, aby Pravda vstúpila do nášho života, do nášho vnútra. Čítajme si sv. písmo. Počúvajte homílie a rozmýšľajte, či žijeme podľa toho, ako máme. Ak nie napravme to. Každý deň sa otvárajme Pravde.

Apoštolská penitenciária vydala dekrét o úplných odpustkoch a nótu o kolektívnom rozhrešení. Spomínaný dekrét udeľuje špeciálne úplné odpustky veriacim postihnutým vírusovým ochorením COVID-19, ako aj pracovníkom v zdravotníctve, príbuzným a všetkým tým, ktorí akýmkoľvek spôsobom - aj modlitbou - sa starajú o chorých. Vzhľadom na krízovú situáciu, ktorá nastala najmä v niektorých lokalitách, oznamuje Apoštolská penitenciária zvláštnou nótu o udeľovaní sviatosti zmierenia, že v týchto miestach nadobúda účinnosť možnosť, ktorú uvádza Kódex kánonického práva (CIC 962, § 2), totiž „rozhrešenie viacerých kajúcnikov naraz bez predchádzajúceho jednotlivého vyznania“.

Egypt – SCETE – 3.-5.stor

V pamätiach a skutkoch púštnych otcov nachádzame popis starobylého eucharistického zázraku. Spomína na to otec Daniele il Faranita: „Náš otec Arzénius nám rozprával o mníchovi zo Scete, ktorý bol veľmi pracovitý, ale v oblasti viery bol veľmi ťarbavý. Pre svoju nevedomosť sa mýlil a hovoril: „Chlieb, ktorý jeme, nie je skutočné Kristovo telo, ale symbol“. Dvaja starci počuli tieto jeho tvrdenia a vybrali sa za mníchom a povedali mu: „Otče, počuli sme, že niekto hovorí o tézach, ktoré sú proti viere. Chlieb, ktorý prijímame, vraj nie je pravým Kristovým telom, ale symbolom.“ Starec odpovedal: „Ja to hovorím!“ Začali ho teda povzbudzovať: „Nesmieš tak zmýšľať, ale tak, ako zmýšľa Katolícka Cirkev.“ Ale starec odpovedal: „Ak sa nestane niečo, čo ma presvedčí, neuverím.“ Dvaja otcovia mu povedali: „Budeme sa tento týždeň modliť k Bohu na tento úmysel a veríme, že Boh ti pomôže.“

Na konci týždňa v nedeľu šli do kostola a boli všetci traja spolu. Keď bol na posvätný oltár položený chlieb na premenenie, uvideli na jeho mieste dieťa. Keď kňaz natiahol ruku, aby lámal chlieb, z neba zostúpil Pánov anjel, ktorý mečom prebodol dieťa a jeho krv vylial do kalicha. Keď kňaz rozlomil hostiu na malé kúsky, aj anjel rozťal dieťa na malé kúsky a keď pristúpili k svätému prijímaniu, starcovi dal kňaz prijať krvácajúce mäso. V tom okamihu ho premohol strach a zakričal: „Verím, Pane, že chlieb sa premenil na tvoje telo a víno v kalichu je tvoja krv!“ V tom okamihu sa mu mäso, ktoré držal v rukách zmenilo na výzor chleba a on ho vzdávajúc vďaka Bohu, prijal.

Str. 134-135

Modlite sa ako Ježiš

Jeden židovský príbeh hovorí, ako si chlapček Ježiš a jeho kamaráti zhotovili hlinené vtáčiky a potom ich maľovali krásnymi, žiarivými farbami. Z príbehu sa ďalej dozvedáme, že keď boli s touto prácou hotoví, Ježiš dýchol na jedného zo svojich vtáčikov a ten odletel. Keď jeho kamaráti videli, čo spravil, aj oni dýchali na svoje vtáčiky, ale tie neodleteli. To v nich vyvolalo zvedavosť: „Ako to, že aj keď robíme také vtáčiky ako ty a dýchame na ne tak ako ty, naše vtáčiky neodlietajú? Aké tajomstvo sa za tým skrýva?“

Ježiš im odpovedal: „Je to jednoduché. Vložte do vtáčikov svoje srdcia.“

Tento príbeh pre detí nám uľahčuje hľadanie odpovede na otázku, prečo sú modlitby niektorých ľudí účinné, kým iné nie. Odpoveď znie: „Je to tým, že niektoré modlitby vychádzajú zo srdca,

Ježiš sa modlil, lebo cítil potrebu byť so svojim Otcom. Jeho vzťah s ním bol taký dôverný, hlboký a nepretržitý, že ho oprávňoval povedať: „Ja a Otec sme jedno.“ Čím je vzťah s Bohom dôvernejší, tým väčšmi cítime potrebu modliť sa. Ježiš sa potreboval úplne odpútať od všetkých a všetkého, a byť pred Otcom sám. Zisťujeme z Písma, že sa veľmi často vzdialil, aby sa mohol modliť a komunikovať s Otcom osamote.

Str. 68-69

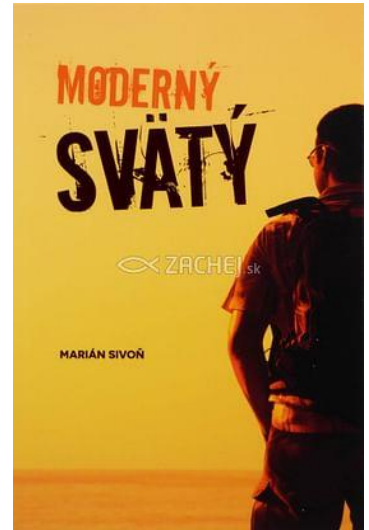

Moderný svätý – Bohatý chudák

Ježiš hovorí, že chudobní sú blahoslavení. Blahoslavení znamená šťastní. Šťastní tí, ktorí sú chudobní? Mentalita tohto sveta nám predsa hovorí presne naopak: „blahoslavení boháči“. Ako veľmi sa aj v médiách dnes ospevuje bohatstvo a bohatí sa predstavujú ako celebrity, ktoré si môžu všetko dovoliť. No Ježiš i tak neústupne opakuje: „blázon“. A ak blázon, tak aj chudák.

Raz som kdesi čítal, že nikdy človek nie je tak chudobný, ako práve vtedy, keď je bohatý. Hromadí si totiž poklady, ale pred Bohom nie je bohatý. K tomu, aby bol šťastný, potrebuje toho veľmi veľa, no nakoniec aj tak zistí, že šťastný nie je. Bohatstvo dokáže oklamať človeka. Človek zabudne, že má, aby žil a začne žiť, aby mal. „Mať“ je postavené nad „byť“. Nie je dôležité, kto som, ale čo mám. Svoju hodnotu odvodzuje od toho, čo má. To je strašný klam bohatstva. Kým chudobný toho veľa k šťastiu nepotrebuje. Chudobným nemyslíme toho, kto nič nemá a je bezdomovcom; myslíme ním človeka, ktorý veľa nepotrebuje, ktorý je slobodný od všetkého, neviazaný na pozemské veci, pohodlie, majetky a peniaze. Šťastie chudobného spočíva v úžasnej slobode od všetkého. Pretože je slobodný od všetkého, je slobodný pre všetko.

str. 114 – 115

Petr Weissman – Láskavé slovo na každý deň

„Ak chceš kľudne spať, zober si so sebou do postele čisté svedomie“ Počas roku 1917 zúrila v Rusku niekoľko rokov občianska vojna. Po pustej krajine sa v tomto období potuloval jeden pravoslávny pop a narazil na skupinu bielogvardejcov, ktorí sa chystali zastrelit' jedného boľševika. Bielogvardejský dôstojník pozdravil popa vtedy ešte bežným pozdravom: „Otče, požehnaj nám!“ Pop odpovedal: „Nemôžem požehnať vrahom!“ Vojakov sa to tak dotklo, že boľševika prepustili. Po nejakej dobe volala istá žena tohto popa ku svojmu zomierajúcemu synovi, aby mu udelil sviatosť umierajúcich. Syn ho spoznal a povedal: „Ty si ma zachránil a ja som mal rozkaz zabiť každého popa, ktorého stretnem na ceste. Čo by si urobil, keby si to vtedy vedel?“ „Tak isto by som nepožehnal vražde, pretože Boh má pre nás vždy len odpustenie. Jeho láska je silnejšia, ako smrť.“

„Stále znova sa usilujeme o odpustenie, pretože v ňom spočíva pravý pokoj našej duše.“

Ten, kto nikdy neriadil loď, netuší, aké to je ťažké. Ak pohnete kormidlom doprava, už musí hneď točiť prudko doľava, pretože každý pohyb kormidlom výrazne pozmení smer jazdy. Dobrý kormidelník toto dobre ovláda a kormidlom točí s veľkou rozvahou a s odhadom, takže sa nám laikom javí, že je to vlastne hračka. Trvalejšia zmena života je majstrovský kúsok a zmena smeru väčšinou nie je trvalá, ale dočasná. Čo to stojí, než sa človek rozhodne zanechať fajčenie, začať športovať, opustí milenkku a vráti sa k manželke – najťažšie je takúto zmenu uskutočniť a už pri nej zostať.

„Dnes ešte nebudem radikálne meniť smer môjho života – ale skúsím sa nad tým zamyslieť“

PROGRAM 1.2.-7.2.	<i>Hľadajme pravdu, žime v pravde</i>	
PONDELOK – 1.2. Féria	<u>17,00</u>	† Sabína † Mária † Jozef
UTOROK– 2.2. Hromnice – Obetovanie Pána Sviatok	<u>17,00</u>	Za ZBP pre Janu a jej rodinu č. 192
STREDA – 3.2. Sv. Blažeja, biskupa a mučeníka, Ľub.spomienka	<u>7,00</u>	Za ZBP rodiny Hančarovej a Kapuscinskej
ŠTVRTOK– 4.2. Féria		
PIATOK – 5.5. Féria	<u>17,00</u>	† Jozef Miko, 1.výročie smrti
SOBOTA –6.2. Féria	<u>8,00</u>	† Verona Žinčáková 10. výročie smrti č. 117
Nedeľa – 7.2. 5. NEDEĽA CEZ ROK	<u>9,00</u>	Na úmysel

2. V dôsledku prijatých opatrení na svätú omšu môžu prísť za účasti farára:

- kostolníčka,
- 1-2 miništranti,
- kantorka,
- technik, ktorý zabezpečuje prenos sv. omše.

Maximálne 6 osôb.

3. Počas týchto dní je kostol otvorený v čase od 8.00 do 16.00 hodiny. V tomto čase je možné si vykonávať súkromné modlitby a pobožnosti. Počas týchto modlitieb nesmie byť v kostole viac ako 6 ľudí. Dbajte na dodržiavanie tohto nariadenia.

4. Pri každej návšteve kostole použite dezinfekciu rúk.

5. V kostole je povinnosť mať na tvári rúško.

6. Ak začína omša, **je nutné opustiť kostol**, nech nikto neostáva na sv. omšu!

3. februára je sviatok sv. Blažeja

Život sv. Blažeja bol opísaný veľmi neskoro po jeho smrti. Je to napísané skôr formou legendy.

Podľa nej bol Blažej nielen biskupom v Sebaste v Arménsku (dnes Sivas v Turecku), ale aj lekárom. Spoluvládcovia cisára Konštantína, ktorý dal kresťanom slobodu, ju nerešpektovali a prenasledovali kresťanov ďalej. Kvôli tomu sa aj biskup Blažej utiahol skalnej jaskyne. Legenda hovorí, že keď poľovníci usporiadali lov, zvieratá utekali jedným smerom, a to práve k jaskyni biskupa Blažeja, ktorý tam žil ako pustovník, jedinou spoločnosťou mu boli zvieratá. Poľovníci ho takto objavili a udali. Vladár vydal rozkaz, aby ho priviedli pred súd. Námestník Agrikolas ho vyzval, aby obetoval modlám. Keď to nespravil, sudca ho dal priviazať k stĺpu a bičovať. Potom ho odviekli do väzenia a v r. 316 odsúdili na smrť.

*Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej. Text neprešiel jazykovou úpravou.*